

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1917.

Trość: (№ 275.—278.) 275. Obwieszczenie w sprawie zmiany przepisów o wybijaniu 20-koronówek na rachunek prywatny. — 276. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 14. marca 1917. w sprawie uregulowania obrotu jakoteż ustanowienia cen najwyższych za sztuczny miód i melasę. — 277. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia cen najwyższych za pewne gatunki towarów cukrowych (cukierków, cukru lodowatego). — 278. Ustawa o prowadzeniu gospodarstwa państwowego od dnia 1. lipca do dnia 31. października 1917.

275.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. czerwca 1917,

w sprawie zmiany przepisów o wybijaniu 20-koronówek na rachunek prywatny.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 216, o wybijaniu 20-koronówek na rachunek prywatny, zmienia się w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu, z mocą obowiązującą od dnia 1. lipca 1917, jak następuje:

Ustęp 3. w rozdziale 4, l. 2, opiewać będzie:

Od każdej z tych dwóch prób płaci się zaraz po 1 K 50 h, a zatem razem należność za próbę w kwocie 3 K. Wycinki zostają własnością dostarczyciela.

Rozdział B, l. 2, ustęp 3. opiewać będzie;

Za próby z tego powodu wykonywane nie opłaca się jednak większej należności niż 3 K.

Wimmer wtr.

276.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 28. czerwca 1917,

k którym zmienia się rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 14. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 112, w sprawie uregulowania obrotu jakoteż ustanowienia cen najwyższych za sztuczny miód i melasę.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

Artykuł I.

§ 3. rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 14. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 112, opiewać będzie:

Dla sprzedaży sztucznego miodu i melasy przez producenta ustanawia się cenę najwyższą jak następuje:

za sztuczny miód:

przy sprzedaży w beczułkach, w kublach albo w wiadrach (nie licząc opakowania) K 155.—;

przy sprzedaży w opakowaniu ze szkła (nie licząc opakowania) . . . K 180.—;

przy sprzedaży w pakietach papierowych albo w kartonach (wraz z opakowaniem) . . . „ 200.—;

za melasę w beczkach drewnianych (nie licząc opakowania) . . . „ 140.—;

Inne opakowanie jest niedozwolone.

Te ceny najwyższe rozumie się za 100 *kg* ciężaru netto za zapłatą gotówką od stacyi kolejowej miejsca produkcji.

Artykuł II.

§ 4. rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 14. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 112, opiewać będzie:

Przy sprzedaży miodu sztucznego i melasy w drobnym handlu, t. j. przy oddawaniu w ilościach poniżej 5 *kg* bezpośrednio do rąk konsumenta, nie wolno przekraczać następujących cen:

za sztuczny miod:

przy sprzedaży bez opakowania (wybrany) z beczulek, kublów albo wiader . . . K 1.90;

przy sprzedaży w opakowaniach ze szkła . . . „ 2.20;

przy sprzedaży w pakietach papierowych (kartonach) . . . „ 2.40;

za melasę . . . „ 1.70.

Te ceny najwyższe rozumie się za 1 *kg* netto przy zapłacie gotówką.

Artykuł III.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Höfer wlr.

277.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 29. czerwca 1917,

tyczące się ustanowienia cen najwyższych za pewne gatunki towarów cukrowych (cukierków, cukru lodowatego).

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, zmieniając rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 107, co następuje:

§ 1.

Przy sprzedaży podanych poniżej towarów cukrowych (cukierków, cukru lodowatego) przez producenta dalszemu sprzedawcy nie wolno przekraczać następujących cen za 100 *kg*:

I. za cukierki karmelkowe, cukierki kamyżkowe i inne sorty takiej samej wartości (cukierki miętowe itp.) . . . K 305.—;

II. za pomadki (pojedyncze), dragées (pojedyncze) i inne sorty takiej samej wartości . . . „ 335.—;

III. za karmelki nienadziewane, zawijane w papierek . . . „ 345.—;

IV. za nadziewane cukierki karmelkowe, cukierki jedwabne (Fourrés) . . . „ 375.—;

V. za galaretki lub artykuły klejowate (pojedyncze sorty) . . . „ 375.—;

VI. za karmelki nadziewane, zawijane w papierek . . . „ 415.—;

VII. za karmelki mleczne, zawijane w papierek . . . „ 550.—;

VIII. za cukier lodowaty . . . „ 205.—.

Te najwyższe ceny rozumie się przy sprzedaży za gotówkę z 2% sconto od fabryki, względnie od miejsca produkcji za ciężar netto bez opakowania.

§ 2.

Przy drobnej sprzedaży towarów cukrowych (cukierków, cukru lodowatego) nie wolno przekraczać następujących cen:

I. za cukierki karmelkowe, cukierki kamyżkowe i inne sorty takiej samej wartości (cukierki miętowe itp.) za 1 *kg* K 4.25, za 10 *dkg* 43 h, za 3 *dkg* 13 h, za 1 *dkg* 5 h;

II. za pomadki (pojedyncze), Dragées (pojedyncze) i za inne sorty takiej samej wartości za 1 *kg* K 4.75, za 10 *dkg* 48 h, za 3 *dkg* 15 h, za 1 *dkg* 5 h;

III. za karmelki nienadziewane, zawijane w papierek, za 1 *kg* K 4.75, za 10 *dkg* 48 h, za 3 *dkg* 15 h, za 1 *dkg* 5 h;

IV. za nadziewane cukierki karmelkowe, cukierki jedwabne (Fourrés) za 1 *kg* K 5.25, za 10 *dkg* 53 h, za 3 *dkg* 16 h, za 1 *dkg* 6 h;

V. za galaretki albo artykuły klejowate (pojedyncze sorty) za 1 *kg* K 5.25, za 10 *dkg* 53 h, za 3 *dkg* 16 h, za 1 *dkg* 6 h;

VI. za karmelki nadziewane, zawijane w papierek, za 1 *kg* K 5.75, za 10 *dkg* 58 h, za 3 *dkg* 18 h, za 1 *dkg* 6 h;

VII. za karmelki mleczne, zawijane w papierek, za 1 *kg* K 7.50, za 10 *dkg* 75 h, za 3 *dkg* 23 h, za 1 *dkg* 8 h;

VIII. za cukier lodowaty za 1 kg K 2·65, za 10 dkg 27 h, za 5 dkg 14 h.

Ceny rozumie się za ciężar netto.

Przy sprzedaży w opakowaniach (skrzynkach, kartonach, torebkach itp.) można doliczyć do ceny wartość własnych kosztów opakowania.

§ 3.

Sprzedaż towarów cukrowych, wymienionych w §§ 1. i 2., oraz tak zwanych artykułów cząstkowych wolno przedsiębrać tylko na wagę.

§ 4.

Przy drobnej sprzedaży tych towarów cukrowych winni przemysłowcy uwidocznic ceny sprzedaży według ciężaru przy samym towarze na miejscu wyraźnie widocznem i pismem dobrze czytelnem.

§ 5.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile czyny te nie podlegają surowszej karze, będzie karała polityczna władza powiatowa grzywną do 2000 K albo aresztem do trzech miesięcy, o przy okolicznościach obciążających grzywną do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy.

Jeżeli zachodzą wymogi, przewidziane w § 133. b, ustęp 1., lit. a), ustawy przemysłowej, można orzec utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 107.

Höfer wlr.

278.

Ustawa z dnia 30. czerwca 1917

o prowadzeniu gospodarstwa państwowego od dnia 1. lipca do dnia 31. października 1917.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Rząd do ściągania podatków, danin i opłat skarbowych w czasie od dnia 1. lipca

do dnia 31. października 1917 w myśl istniejących norm.

Wydatki państwowe należy w tym czasie pokrywać na rachunek mającego się ustanowić w drodze ustawowej preliminarza państwowego na rok administracyjny 1917/18.

§ 2.

Pod warunkiem, że kraje korony św. Szczępana w czasie od dnia 1. lipca do dnia 31. października 1917, uiszczą swój udział w wydatkach na sprawy wspólne według stosunku, ustalonego w ustawie z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 280, należy w tym samym czasie uiszczyć na rachunek preliminarza państwowego na rok 1917/18 także udział, przypadający na Austryę.

Skoro zatwierdzone uchwały obydwu Delegacji ustanowią preliminarz wspólnych wydatków i dochodów na rok administracyjny 1917/18 lub na część tego roku, sumy udziałów, przypadające według tych uchwał za pierwsze cztery miesiące na Austryę, stanowią górną granicę udziałów, które mają być uiszczone.

§ 3.

Upoważnia się Rząd:

1. aby środki na pokrycie nadzwyczajnych, spowodowanych przez wojnę wydatków, w czasie od dnia 1. lipca do 31. października 1917, tudzież na pokrycie wydatków państwowych, niepokrytych dochodami państwowymi w roku administracyjnym 1916/17, aż do kwoty 6.000 milionów koron uzyskał w drodze operacji kredytowych, jednakowoż z wykluczeniem wydawania nieumarzającej się renty;

2. aby zaprolongował dłużne kwoty, zapadające w czasie od dnia 1. lipca do dnia 31. października 1917 i

3. aby na zaspokojenie nieudwłocznych, stosunkami wojennymi wywołanych potrzeb przyjął gwarancję za dodatkowem usprawiedliwieniem.

Zaprolongowanych i pogwarantowanych kwot nie wlicza się do wyżej podanej kwoty maksymalnej.

§ 4.

Upoważnia się Ministra skarbu do pozbycia w czasie od dnia 1. lipca do 31. października 1917 bez poprzedniego osobnego zezwolenia Rady państwa i tylko pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia;

nieruchomej własności państwa aż do wartości ogólnej 900.000 K, jeżeli wartość szacunkowa poszczególnego przedmiotu nie przenosi kwoty 50.000 K;

do obciążenia nieruchomości państwa służebnościami aż do wartości ogólnej 200.000 K, jeżeli wartość prawa, które ma być nadane, nie przenosi w poszczególnym przypadku 50.000 K;

do zezwolenia spółkom, którym przysługuje użytkowanie państwowych kolei żelaznych, na sprzedaż zbytecznych gruntów państwowych kolei żelaznych z zastrzeżeniem odpowiedniego odszkodowania skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności, i to także wówczas, jeżeli wartość szacunkowa poszczególnego przedmiotu przenosi kwotę 50.000 K;

i do obciążenia nieruchomości państwa prawami budowl.

§ 5.

Wymienionych w § 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 180, kredytów na budowy kolejowe, na których użycie do dnia 30. czerwca 1917 zezwolono w § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 430, można użyć do dnia 31. października 1917.

§ 6.

Za podstawę dla centralnego zamknięcia rachunkowego, które stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 140, ma być zestawione za rok administracyjny 1916/17 ma służyć zamiast ustawy skarbowej zestawienie wydatków i dochodów państwowych za ten rok administracyjny, które będzie wydane rozporządzeniem całego Ministerstwa.

§ 7.

Wykonaniem tej ustawy, która wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1917, zajmie się Minister skarbu.

Laxenburg, dnia 30. czerwca 1917.

Karol włr.

Seidler włr.

Toggenburg włr.

Ćwikliński włr.

Schauer włr.

Ertl włr.

Czapp włr.

Höfer włr.

Mataja włr.

Banbans włr.

Homann włr.

Wimmer włr.

Twardowski włr.